

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i mr. sc. Mirjane Juričić, članica vijeća, uz sudsku savjetnicu Francisku Dominković, zapisničarku, u upravnom sporu tužitelja Grada Z., Stručne službe Gradonačelnika, kojeg zastupa M. T. M., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., radi poništenja rješenja o ostvarivanju prava na pristup informacijama, na sjednici održanoj 29. studenoga 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Poništava se rješenje Povjerenice za informiranje: KLASA: UP/II-008-07/18-01/506, URBROJ: 401-01/10-18-4 od 25. rujna 2018.

Potvrđuje se rješenje Grada Z., KLASA: 008-02/18-002/105, URBROJ: 251-02/21/007-18-4 od 15. lipnja 2018.“

Obrazloženje

Tužitelj je rješenjem od 15. lipnja 2018. odbio zahtjev korisnika H. Š. kojim je zahtijevao informaciju o ukupnim isplatama svim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima u razdoblju od 1. do 31. ožujka 2018. po odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima.

Protiv tog rješenja korisnik je izjavio žalbu koju je tuženik osporavanim rješenjem usvojio i poništio tužiteljevo rješenje te vratio predmet tužitelju na ponovni postupak.

Tužitelj je podnio upravnu tužbu kojom traži poništavanje tuženikovog rješenja i potvrđivanje rješenja od 15. lipnja 2018. (čl. 22. st. 2. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS).

Tužitelj u tužbi tvrdi da je tuženikova odluka u cijelosti nezakonita. Smatra da informacija koju je podnositelj zatražio ne predstavlja informaciju u smislu odredbe članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15., dalje u tekstu: ZPPI). Također smatra da cilj tog zakona nije objava nepotpunih i

netočnih informacija koje bi mogle dovesti u zabludu korisnika prava na pristup informacijama. Nadalje tužitelj tvrdi da potpuna i točna informacija o sredstvima isplaćenim za pružene odvjetničke usluge ne postoji kao gotov podatak, nego je za dobivanje tih podataka potrebno najprije zbrojeni ukupni iznos umanjiti za zbrojene predujmljene pristojbe i troškove vještačenja, a nakon toga izvršiti uvid u svaki pojedini predmet i izlučiti ih iz svakog pojedinog spisa. Predlaže da ovaj sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi pobijano rješenje kao i da potvrdi rješenje tužitelja.

Tuženik u odgovoru na tužbu u potpunosti ostaje kod osporavanog rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju tog rješenja. Navodi da se može zaključiti da prvostupanjsko tijelo posjeduje tražene informacije, jer pravo na pristup informaciji uključuje pravo na pristup onoj dokumentaciji iz koje su razvidne informacije koje tužitelj traži, odnosno presliku više dokumenata iz kojih bi samostalnom obradom došao do traženih podataka. Navodi da bi se moglo zaključiti da je tužitelj dužan voditi podatke po subjektima i pojedinačnim iznosima pa dovodeći u vezu navedeno sa sadržajem dokumenta „Rashodi i izdaci po poslovnim suradnicima“, smatra da je jasno da podatak o isplatama koje je tužitelj izvršio odvjetnicima predstavlja informaciju u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev i potvrditi tuženikovo rješenje.

U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženika.

Kako tužitelj osporava samo primjenu prava, činjenice su nesporne, a stranke nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave (čl. 36. st. 4. ZUS-a), sud je, bez održavanja rasprave, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a), ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

Iz spisa proizlazi da je H. Š. od tužitelja zatražio određene informacije s kojim zahtjevom je prvostupanjskim rješenjem odbijen pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. u vezi s člankom 5. stavkom 2. ZPPI-a.

Protiv tog rješenja korisnik je izjavio žalbu koju je tuženik usvojio te poništio tužiteljevo rješenje i vratio predmet tužitelju na ponovni postupak.

Po ocjeni ovog suda pravilno je tuženik poništio tužiteljevo rješenje.

Naime, u smislu odredbe članka 5. točke 3. ZPPI-ja „informacija“ je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra ili u bilo kojem drugom obliku, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis) koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastalo je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

Kako je tuženik već utvrdio da dokument „Rashodi i izdaci po poslovnom suradniku“ sadrži podatke o tome za koju je radnju i u kojem postupku u pojedinom odvjetniku izvršena uplata, to pravilno tuženik tvrdi da tužitelj posjeduje tražene informacije kao i da pravo na pristup informaciji uključuje pravo na pristup onoj dokumentaciji iz koje su razvidne informacije koje žalitelj traži, odnosno presliku više dokumenata iz kojih bi žalitelj samostalnom obradom došao do traženih podataka.

Pravilno tuženik ocjenjuje da podatak o isplatama koje je tužitelj izvršio odvjetnicima predstavlja informaciju u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a.

Slijedom navedenog tuženik je pravilno ocijenio da je dopušteno i na zakonu utemeljeno omogućiti pristup zatraženoj informaciji, uz obrazloženje s koji je ovaj sud u cijelosti suglasan.

S obzirom na navedeno, tuženik je pravilno primijenio odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, stoga je ovaj sud, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu 29. studenoga 2018.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš-Beroš, dipl. iur., v.r.